

A f a p i a c z r ó l .

B u d a p e s t , 1885. ápril 28-án.

(B.) Az uralkodó nagy szárazság és háborura való kilátás újabb tényezőkként járulnak ahoz, hogy a fapiacz nyomott helyzetében maradjon úgy itthon mint a külföldön, mi azonban úgy hisszük, hogy a jótékony eső nem marad el s ekkor legalább belföldi piacunkon kedvezőbb irányra jut a fakereslet, a háboru pedig, ha kitör is Angol- és Oroszország közt, nézetünk szerint nem lesz semmi rosz befolyással a mi külföldi faeladásunkra, sőt inkább javíthatja a külföldi keresletet, mert Angliának az amerikai partokra járó s onnan fát is hozó hajóira más szüksége lesz, Oroszország pedig szintén kevesebb fát küldhet Nyugot-Európába.

Belföldi piacainkon, a Tisza vidékén és Erdélyben most még kevés vásárlás történik, a komáromi piac azonban szemben a jelen helyzettel elég jó keresletnek örvend, mert a lejött anyagok két-harmada, habár a korábbi árakhoz képest 10—15⁰/₀-al olcsóbban is, de eladatott, sőt a Garam-Kövesdre érkezett tutajokból is elkelt egy pár száz darab.

Nem tagadható ugyan, hogy lassan tisztul a helyzet s vevő és eladó egyaránt tartózkodó, azonban mind a termelők, mind a fakereskedők nyugodtak lehetnek, mert az államerdők, s illetve az ezekből történő faeladások, melyek a hazai piacot általában véve uralják, ez alkalommal is betöltik azon hivatásukat, hogy a kellő mértéken tartott árak által a birtosokat nyomasztó eladásoktól s a vásárló fakereskedőket nagy veszteségekkel járó versenytől lehetőleg megvédjék.